

Mahler

Kafka v kostce

Přeložila Michaela Škultéty

argo

Mahler

Kafka v kostce

Z německého originálu *Komplett Kafka*,
vydaného nakladatelstvím Suhrkamp Verlag v Berlíně roku 2024,
přeložila Michaela Škultéty.

Odpovědná redaktorka Alena Pokorná.

Korektura Marcela Blažková.

Technický redaktor Milan Dorazil.

Grafická úprava a sazba Lucie a Ivan Mrázovi.

Vydalo nakladatelství Argo,

Milíčova 13, 130 00 Praha 3, argo@argo.cz, www.argo.cz,
roku 2024 jako svou 5493. publikaci.

Vytiskla tiskárna Akcent.

Vydání první.

ISBN 978-80-257-4390-4

Naše knihy distribuuje knižní velkoobchod KOSMAS

sklad: Za Halami 877, 252 62 Horoměřice

tel.: 226 519 383, fax: 226 519 387

e-mail: odbyt@kosmas.cz

www.firma.kosmas.cz

Knihy je možno pohodlně zakoupit
v přátelském internetovém knihkupectví www.kosmas.cz

Berte mě prostě jako sen.

Praha. U rabiho Löwa se ještě svítí.
Ale ne elektřinou.

Píše se rok 1852.

Rabi Löw je zručný muž, dnes pracuje s hlinou. Formuje tvora, který se už brzy rozběsí, rozkřičí a rozzuří – zkratka ožije.

Ten tvor má i jméno: Hermann Kafka.

Hermann má věčně špatnou náladu, dokonce se i hrubě vyjadřuje. Má zálibu v neslušných, co možná hlasitě vyslovených průpovídkách, rabínově dobrému jídlu říká žrádlo, uši si čistí párátkem. Záleží mu jenom na tom, aby člověk rovně krájel chleba. Není s ním snadné pořízení.

Rabín toho má brzy dost a vykáže svůj výtvar z domu.

Ale Hermann si jde svou cestou. Je houževnatý, má velké nadání pro obchod a najde si oddanou ženu, která dře v podniku i v domácnosti: Julii Kafkovou, rozenou Löwyovou.

HERMANN KAFKA

Galanterní zboží

O 31 let později.

Rabi Löw žije sám a sám se také stará o domácnost. Jednoho dne najde pod postelí seschlou, ubohou hrudku hlíny.

Rabína hrudka velice dojíká a je mu zatěžko ji vyhodit.

A tak rabín nechá úklid úklidem a znovu se zavře ve své laboratoři.

Moc toho není, ale když to
člověk pořádně natáhne,
přece jenom vznikne
roztomilá figurka.

Ach, rabíne, kéž bys tu nešťastnou hroudu hlíny nikdy neoživil.
Kolika úzkostí, bolestí a váhání by to malé stvoření zůstalo
ušetřeno.

Je na téhle historce něco pravdy?

Nejspíš ne, vždyť rabi Löw zemřel v Praze už v roce 1609.

A Franze Kafku židovství beztak nijak zvlášť nezajímalo.

Co mám společného se Židy?
Mám stěží něco společného
se sebou.

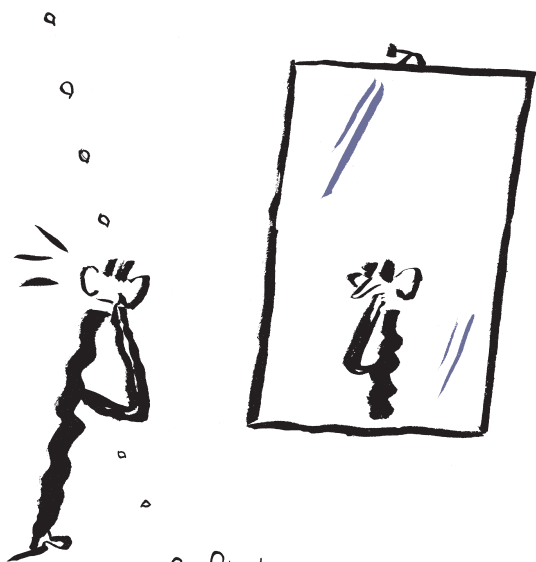
Už Hermann Kafka chodil jen po čtyři dny v roce do synagogy
a Franz později napsal:

*Tam jsem prozíval a proklímbal množství hodin (tolik jsem se
nudil později, myslím si, jen ještě v tanečních).*

Od útlého věku trpí Franz nesčetnými úzkostmi, má třeba nesmírný strach ze zrcadel:

Protože ukazovala mou škaredost, již se podle mého soudu nedalo zabránit a která nadto asi nebyla zrcadlena zcela pravdivě, neboť kdybych byl tak opravdu vypadal, musel bych budit větší pozornost.

S takovým tělem nelze
ničeho dosáhnout.

◦ Budu si muset zvyknout
na jeho ustavičné
selhávání.

Neurvalý otec a jeho citlivý syn, malý ustrašený raneček kostí,
tvoří podivnou dvojici.

*Byl jsem tísněn už jen Tvou pouhou tělesností, napíše Franz o léta
později ve svém Dopise otci.*

*Pamatuji se třeba na to, jak jsme se občas svlékali spolu v jedné
kabině. Já, hubený, slabý, tenký. Ty, silný, velký, široký. Už v kabině
jsem si připadal žalostně, a to nikoli jen před Tebou, nýbrž před
celým světem, protože Tebou jsem poměřoval všechno.*

Otec je nejenom velice statný, ale také nesmírně tvrdohlavý. Hermann uznává jenom *jeden* názor, ten svůj. On má pravdu, všichni ostatní jsou

Tys mohl třeba hubovat na Čechy, potom na Němce, potom na Židy, a to nikoli jen v některém, nýbrž v každém ohledu, takže posléze nikdo kromě Tebe už nezbyl.

Dopis otci vejde do dějin světové literatury, ale zrovna jeho adresát si ho nikdy nepřčetl.

Možná je ten *obří dopis* jednoduše příliš dlouhý, má totiž více než sto stran psaných rukou.

Hermann Kafka není žádný čtenář.